

Sageäventyret!

Varför äventyrspedagogik

Berättelsen som undervisningsram

Det finns många vinster med att arbeta med berättelsen som en ram runt undervisningen. Berättelsen avgränsar undervisningsområdet, och kunskapen får ett sammanhang som gör den mer begriplig och meningsfull. Genom uppdraget blir eleverna motiverade till att söka nödvändig kunskap eller göra de förberedelser som krävs för att klara uppdraget.

Under själva äventyret får eleverna användning av det som de lärt sig i förberedelsefasen. När de tar sig genom skogen, löser problem och klarar äventyrets utmaningar tillsammans blir de äventyrets hjältar. Att vara en aktiv deltagare i äventyret gör att eleverna lätt blir känslomässigt engagerade. Och när vi är engagerade känslomässigt visar neuroforskningen att vi lär oss bättre. Denna forskning beskriver hur hjärnan faktiskt blockerar information som den upplever som ointressant. Om informationen levereras tillsammans med spänning eller nyfikenhet öppnar sig hjärnan på full gavel. Spänning och utmaning gör att kunskap fastnar, och det som vi upplevt själva kommer vi ihåg längre.

Sägoäventyret!

Lära med hela kroppen

Det blir också ett lärande med hela kroppen, där alla sinnen och kroppsdelar aktiveras. När alla sinnen är aktiverade i en inlärningsprocess underlättar detta också förmågan att minnas det vi lärt oss. Detta eftersom vi då lagrar kunskapen vi mött i olika delar av hjärnan. Det kan vara ett doftminne, en smak som får oss att associera, ett känslominne eller beröring. När vi använder våra sinnesorgan stärks kontakten med den egna kroppen, med känslolivet, med världen runt omkring och med andra människor. Varje berättelse har ett syfte och ett budskap. När eleverna är delaktiga och engagerade i äventyret kan de lättare ta till sig och reflektera kring äventyrets frågeställningar. Efter äventyret kan ni välja att arbeta vidare med ett pedagogiskt fördjupningsarbete knutet till dessa frågeställningar. Det är också viktigt att reflektera över själva upplevelsen ute i skogen, och hur samarbetet mellan eleverna fungerade.

Sageäventyret!

Vi är olika, men lika bra

Gardner har utarbetat en teori som hävdar att det finns flera olika självständiga "männsliga intelligenser". Han har funnit att det finns åtta olika slags sätt att vara klok på. Dessa intelligenser finns i oss alla, men är olika dominerande hos olika personer. Enligt Gardner är det viktigt att lärare och föräldrar tar reda på hur en elev på bästa sätt lär sig. Vissa människor lär sig framför allt genom att ta till sig skriven information, andra behöver höra den för att den ska fastna, och de kinestetiska människorna lär sig genom att pröva, testa och bygga saker. Äventyret är utarbetat på ett sätt som förhoppningsvis stimulerar och tar fram olika styrkor i olika barn.

Genom att samarbeta i grupp genom hela äventyret lär sig eleverna att se sina kamraters styrkor, och se hur de själva bidrog till att problemet löstes. Detta stärker gruppen, samt ökar varje elevs självkänsla. Att ha en välgrundad självkänsla innebär att eleverna vågar öppna sig för konstruktiva samarbeten, där de i stället för att försöka vara bra på allt, kan dra nytta av varandras respektive styrkor och skapa synergieffekter. Eleverna lär sig att lita på varandra, att kommunicera och blir bättre på att lösa konflikter.